

ΠΟΛΕΜΙΚΕΣ ΣΑΤΥΡΕΣ

Ο ΨΕΥΤΟΠΟΛΕΜΟΣ ΤΟΥ 97

Μετά την άεροσφαιράν του περιφρήμου πολέμου του 97 και την ήτταν που πάσχησαν, ό τότε αυταρχικός κοιητής Β. Μανής έγραψε και εξέδωκεν υπό τον άνωτέρω τίτλον θαυμασιάν σμητρον σατυράν. Άποστασιματα αυτής χαροτομένη έδημοσώσαμεν και άλλατα. Σήμερον πάλιν δημοσιεύομεν νέον άποστασιμα έξ αυτής έπ' εδωκρια της δεξαγομένης εις τον τόπον συζητήσεως περί των ύκαυθώνων της Μ.κρασιατικής καταστροφής.

Ήμέρες πέντε βάστηξεν ή φούρια των μαχών, και θύβιμβοι ήγγέλοντο σιχνοί Σωματαρχών. Και ό σεπτός Διδόχορ; σ' αυτό τό πανηγύρι, έπήγαγε στα Σύνορα πολλάκι; της ήμέρας, και μετά φλέγματο; πολλού τας μάχης παρετήρει, κι' άφώβω; εξετίθετο εις των έχθρών τας σφαιρας, έπέστρεψε δέ πάντοτε στη Λίρσιισι τό βραδυ. Κι' ό πρξίγρηψ ό Νικόλω; του; Τουρκου; έδεκάτιζε, και άρχετου; νιζήμηδες προίαψε στον Άδη. Κι' ούδ' άνεπαύετο ποτέ κι' αυτό; ούδ' έγευματιζε. Καμμιι φορα του στέλναμε καμμιι ψη ήνη χήνα, και μέ τα χέρια βιωσιώδ; την έστρωγε στα σοίνα.

Όπως τό περιμέναμε λοιπόν εκ των προτέρων, ή νίκη πάντο; έκλειναν υπέρ των ήμετέρων, και Τουρκου; σοκοτώοντο κι' έγω δέν ξερω πόσοι, χωρίς ή μήτι κλανό; εύώ;ου να μιτώσι. Σάν σείχρη οι νιζήμηδες έστρώοντο στη γη, και οι Ρωμηοί στα χέρια του; κρατούσανε τη νίκη, κι' έπει; έπεριμέναμε νάρθη δι;ταγή, να πάμε την κουζίνα μας εις τη Θεσσαλονίκη.

Έχόντευσ να πληρωθοϋν οι πρό αιώνων πόθοι, όποτεν την Πρωισκευή εξάρρη; διεδόθη, πώ; ό Στρατό; ήτοιωρών στη Λίρσιισι γυρξίει, και δέν προφταίνου; να τό ποϋν κι' ό πικινό; αρχίξει. Τι κάνετε; μωρέ παιδί;ι, γι; τό Θεό σταθήτε, μέ τό στανέλι γυρξέτε λοιπόν να νικηθήτε ;

Μά ποϋ να βρη; λογαριασμό μέλα στον τόσο χιλισμό. Παντοϋ βοή και χριτόι και χρεμειζου;ν έτσι, κι' οι χήνε; κακιάξίζου;ν και τα σκυλιά γαυγίζου;ν.

Τι πανικό; Θεέ μου, δέν ελι;ι δη ποίε μου, τέτοια τρομάρα; φούρια, κλωτσούσαν τα πουλάκια, γαυγίζαν τα γαϊδούρια και φεύγαν τα ποδύρια.

Νύχτα γύρω σκοτεινή, φόβος, τρομος και φωνή, κι' άλγημόνηη βραδυά, σφήματα σφαιτοϋ γυρξίζου;ν, κι' από φόβο τουρτουρίζου;ν των Έλλήνων τα παιδιά. Φθάνου;ν Μέραρχ' ιδρωμένοι Λοχαγοί λαχανισμένοι, πάν χαμένες νίκαι τόσοι και πατεί; με και πατώ σε.

Ο Έτέμ-Πασσά; προβάλλει, μέ την ήμισιοστρα του και μέ τη βρεχτοϋρα του, θά μα; κόψη; τό κεφάλι; δρόμο σά; ανοίγου;με, φύ;σε να φύγου;με Ι... κι' οι Στρατάρχαι κι' οι φρανάροι φεύγου;ν σάν Καλλικαντζάροι.

Βλέπω πελέκια, βλέπω τσεκούρια να σιχίζου;ν πόρτες σπητιών μέ ήφούρια, βλέπω και πλιάτσικα μέ; στου; κινδύνου; βλέπω και πλήθη πολλών φευγόντων κι' άκούω γέλοια κι' άκούω θρηγνους; των κλεβομένων και των κλεβόντων.

Τι φοβερά φυγή, πετούν οι Άρχηγοί και στην άναμπομπούλα, κι' οι φυλακέ; ανοίγου;ν, και οι φυλακισμένοι κατενθουσιασμένοι, μέ τού; Άντάρτα; σμίγου;ν κι' αρχίξου;ν τη ρεμούλα.

Φωνές, κακό, τρομούλα, κι' άντάρτες, για ρεμούλα! μπλίνου;ν κιντοϋ τρεχίτοι, και πλίνου;ν και τη; σιράτες και γδύνου;ν του; διαβάτες και μέσα στο Παλάτι, του Διδόχου μπήξαν μέ τίποτε δέ βρήκαν.

Έπιτελεί; ιδρωσαν μέ; στην άναμπομπούλα, και κισσε; έγλυτώσαν και κλούβες και μπαούλα.

Πήραν της χήνε; δλε;ς, πήραν της κατασκόλε;ς, μέ τού Στρατοϋ τα κάρα κι' άφήσανε ντουφέκια, κανόνια και φυσέκια στοϋ φόβου την τρομάρα.

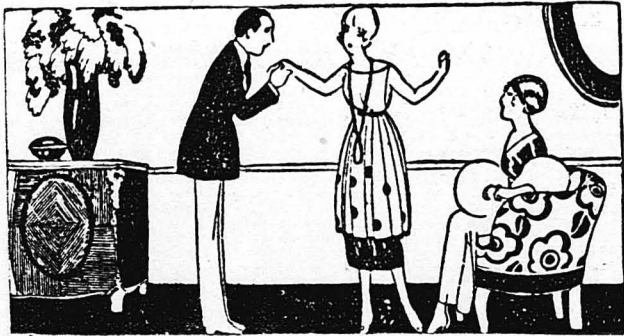
Ό κόσμος; θά θαυμάση και θά του; όνομάση άποσκευών σωτήρα;ς, μέ τό σ' ό δέν θά πη πώ; έπεσε παπί εις των έχθρών τας χείρα;ς.

Τι βραδυά ήταν κι' έκελη;ν, άλλη τέτοια δέν θά γίνη;ν, κι' ό Στρατό; μέ; στο σκοτάδι, μέ την άτακτη φυγή, μοιάζει σιν άρνιων κοπάδι, που τό πάνε στη σφαγή.

Βλέπω πολλού; Στρατάρχα;ς, βλέπω κι' Επιτελάρχη;ς, να μπαίνου;ν σε κοφρήνε;ς, στην τόση του; τρομάρα, κι' άνεκα; με της χήνε;ς, να του; πετοϋν στα κάρα.

Δοντιών άκούω τριζιμο και στών φωνών τό σιζήμι;ο, λέ; κι' ό Έτέμ πικιώνει, και στη φυγή μζ; στρώνει, μέ δυνατό κυνήγι, κι' όλ; τα παληκάρια, τό βίζου;ν στα ποδάρια, και άπου φύγη φυγή

+ B. MAN ΗΣ

ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ ΤΟΥ ΓΑΜΟΥ

Όταν γίνεται γάμο;ς στην Ίακωνία, ή νύφη κρατεί λαμπάδα άναμμένη, από την όποιαν ό γαμπρό; άνάβει φωτιά, στην όποια ρίχνει να καοϋν όλα τα παιδικά παιχνίδια της νύφης.

Εις πολλή; αρχαίε;ς Έλληνικη;ς Πολιτείε;ς ίσχυε νόμο;ς, δύναμι; του όποιοϋ ό άνδρι;ς που χωρίζε τη γυναίκα του δέν μπορούσε να πάρη άλλην σύζυγον νεωτέραν κατά την ήλικία από την διαζευθείσαν.

Οι Άραβίε;ς της Νέα; Γουίνέα; πρην παντροφετοϋν έχου;ν μακράν και άραβιαν κόμη;ν. Μετά τον γάμον των όμω;ς εινε ύποχρεωμένε;ς να κόψου;ν τα μαλλιά του; σύριζα.

— Αι χωρικοί της Δαίε;ς ύπανδρυνόμηναι άλλοτε έλάμβανον ό;ς μόνη;ν προίκα ένα κιβώτιον από έξυλο βαλανιδιά;ς, μέσα στοϋ όποιο;ν ύπήρχαν τα νυφικά των εσώρουχα.

Εις την Καριτσιούτσκα ό γαμπρό;ς και ή νύφη δέν πρέπει να εινε μεγαλύτεροι από 13—14 έτών.

Εις την Κορέαν για να πάρετε τό κορίτσι ενό;ς των κατοίκων ό;ς σύζυγον, όφείλετε να ύπηρετήσετε π.ο.ηγου;ένω;ς το μέλλοντα πεθερικά σας εις τας βαρυτέρι;ς έργασίε;ς του σπιτιού των.

Εις τό Βιετνάμ ή γυναίκα άγο;ιζετα;ι. Πωλοϋνται μάλιστα γυναίκα;ς και ει;ς τού; ξένου;. Δέν επιτρέπεται όμω;ς ή έξαγωγή του; έμπορεύματο; έξω από τα όρια της χώρα;ς.

Εις τό Θιβέτ όμω;ς οϋτε άγορά;ζει οϋτε παίρνει όποια γυναίκα θέλει κανεί;ς. Την σύζυγον του μικροτέροϋ άδελφοϋ την έλέγει ό μεγαλύτερο; άδελφό;ς και την έχου;ν μαζί Ι

Εις την Άφρικήν, και μάλιστα ει;ς τό Βαμβού;ο, δίνει κανεί;ς ένα ζευγάρι βώδια ή μιά λίτρα άλάτι και παίρνει μιά γυναίκα Ι

Ο ΧΙΠΡΟΣ

ΟΙ ΜΥΙΓΕ;Σ

Να λοιπόν που εινε χρήσιμ;ς και οι μυίγε;ς Ι Τό βεβαιώνει αυτό ό καθηγητή; Έμερσον. Τη στιγμή, λέγει, που βλέπομε τι; μυίγε;ς να καθιζίζου;ν τα μπροστινά και τα πιστινά του; πόδια, δέν άσχολουνται ει;ς την τουλεπειαν των, ότω; ύποθέτο;μεν. Άπλούτητα μαζέου;ν τα μικρόβια που εύρίσκονται επ' αυτών και τα τρώγου;ν.

Ό Έμερσον τό άνεκάλυψε αυτό παρακολούθησα; μέ τό μικροσκοπίον άρχετέ; μυίγε;ς την στιγμην που ήσχολοϋντο μέ την έξαοισιν αυτήν.

Κατ' αυτόν τον τρόπον, έπιλέγει ό Έμερσον, οι μυίγε;ς καταστρέφου;ν ήμερησίω;ς μυριάδα;ς μικροβίων.

ΤΑ ΝΥΧΙΑ ΚΑΙ ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ

Τα κίτρινα νύχια προδίδου;ν μελιγχολικό; άνθρώπου;. Άνθρωποι μέ στενά νύχια, εινε φιλόσοφοι ή φιλόνοικοι. Τα πλατιά νύχια σημαίνου;ν άνθρώπον μαλακό;ν και δειλό;ν. Οι χολερικοί και δημητικοί άνθρωποι έχου;ν κοκκινωπά νύχια. Ο Μανικουριότα;ς

ΤΟ ΓΑΛΑ

Ένας Άμερικανό;ς γιατρό;ς βεβαιώνει δε;ι έκεινοι που πίνου;ν γάλα τη; άγελάδο;ς, άποκτοϋν μεγαλύτεραν προδιάθεσιν πρό; την φθίσιν, πικρά έκεινοι που πίνου;ν τη; κατσίκα;ς, του; βουβάλου και τη; δνου.

